

ΑΝΤΙ- ΗΘΙΚΑ

Γλωσσική καλλιέργεια και κυριαρχία

Η γλώσσα καλλιεργείται καθημερινά, μόνο που η καλλιέργειά της και η φαινόμενη σημειολογία της οφείλεται κατά κύριο λόγο, στην ταξική διαστρωμάτωση, στον ανήθικα «φυσικό» διαχωρισμό της κοινωνίας. Το μέγα ζητούμενο για σημαίνοντα και σημανόμενα είναι η ερωτοαπάντηση : ποια τάξη έχει τον έλεγχο της κοινωνίας και των μέσων παραγωγής .

Οι ισχυροί μέσα από την ψευδεπίγραφη πρόοδο της ανθρωπότητας διαμορφώνουν τον γλωσσικό κώδικα, με αποκλειστικότητες για να υπερτονίσουν τους ταξικούς διαχωρισμούς, σε όλα τα επίπεδα.

Η γλώσσα είναι μέσο κυριαρχίας και πάνω σε αυτήν δείχνεται, φανερώνεται και παγιώνεται η χυδαία συσσώρευση προνομίων και πλούτου (είναι αλληλένδετα). Από την εποχή του Ομήρου , ο γλωσσικός κώδικας οριοθετεί αυτήν την ανωτερότητα των αριστοκρατών σε βάρος του απαίδευτου πλήθους . «Ο όχλος , η πλέμπα» απλώς παρακολουθεί τις βασικές λειτουργίες , τις πιο απλές (και λαϊκές – αργκό) νόρμες, οι οποίες δεν απαιτούν κόπο και μόχθο, ρυθμίζουν όμως τις αυστηρές διαχωριστικές γραμμές.

Τα δύσκολα ανήκουν στις «δύσκολες» κατηγορίες των δυνατών παλιά, και των αστών στη νεότερη εποχή. Ψευδοκουλτούρα και επιβολή, με υποκειμενικοποίηση της συμπόνιας, εννοείται από τους πάνω προς τους κάτω, για να μασκαρεύεται έτσι η φαυλότητα με μια προσωπική ηθική στάση, απέναντι στην αντικειμενική σταθεροποίηση της αδικίας. Ενδύομενη με τον απαραίτητο γλωσσικό κώδικα, πάντα.